

03/08/2025

Φθιώτιδος Συμεών: «Η έρημος γεμάτη Χριστό τρέφει τον άνθρωπο»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Στον ιστορικό Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Παρασκευής στην Ιερά Καθέδρα της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Θαυμακού, στα σύνορα του πρώτου ελεύθερου Ελληνικού Κράτους ιερούργησε σήμερα Κυριακή 3 Αυγούστου 2025 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, στον απόηχο της Ιεράς Πανηγύρεως της Πολιούχου και Προστάτιδος του Δομοκού, Αγίας Παρασκευής της Αθληφόρου.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία πλαισίωσαν, ο

πολιός Προϊστάμενος του Ναού Πρωτ. π. Νικόλαος Κουλουμπρούκας, ο Αρχιερατικός Επίτροπος Δομοκού Πρωτ. π. Γεώργιος Βούλγαρης , ο νέος Εφημέριος του Ναού και της περιοχής π. Σοφούλης Καρτέρης, καθώς και ο Αρχιδιάκονος π. Άγγελος Παναγιωτόπουλος, ενώ παραβρέθηκαν πολλοί πιστοί από την πόλη του Δομοκού και την ευρύτερη περιοχή με προεξάρχοντα τον Δήμαρχο Δομοκού κ. Χαράλαμπο Λιόλιο.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα ο Ευαγγελιστής Ματθαίος μας μεταφέρει στην έρημο, μας μεταφέρει σε όρος και σε ερημικό μέρος, όπου ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός διδάσκει επί ώρες τον λαό του Θεού και περνάει η ημέρα και περνάνε οι ώρες και οι μαθητές του Χριστού έχοντας την ευθύνη και την μέριμνα για τη φροντίδα των ανθρώπων, που είχαν έρθει να ακούσουν το Διδάσκαλο ανησυχούν τι θα γίνουν οι άνθρωποι τόσες ώρες νηστικοί, που δεν έχουν φάει κάτι και που οι προμήθειες είναι πολύ λίγες για τόσες χιλιάδες ανθρώπους.

Μόνο πέντε άρτοι και δύο ψάρια και διακόπτουν τον Χριστό και ζητούν ευλογία από τον Χριστό να κατέβουν στο πλησιέστερο μέρος, όπου θα μπορούσαν να αγοράσουν τρόφιμα για να καλύψουν την ανάγκη για τον επιούσιο άρτο τόσο πολλών ανθρώπων και ο Χριστός φανερώνει για μία ακόμη φορά ένα σημείο της Βασιλείας Του, ένα σημείο της Βασιλείας του Θεού που είναι πραγματικότητα μέσα στον κόσμο, όταν κανείς είναι σε κοινωνία με τον Χριστό και σε επικοινωνία με τον Χριστό και ζει με τον Χριστό στη ζωή του.

Δεν χρειάζεται λέει ο Χριστός να απευθυνθείτε, ούτε να μεταβείτε κάπου αλλού, δεν χρειάζεται να αναζητήσετε κάποιο κέντρο καταναλωτικών αγαθών, αλλά η έρημος είναι σε θέση να χορτάσει ακόμη και χιλιάδες ανθρώπους, η έρημος είναι σε θέση να ικανοποιήσει τις ανάγκες όλες των ανθρώπων, τις ανάγκες τις πνευματικές και τον πνευματικό επιούσιο άρτο, τις ανάγκες τις υλικές και τον υλικό επιούσιον άρτο. Και αποδεικνύεται ότι τελικά οι πέντε άρτοι και τα δύο ψάρια όχι απλώς επαρκούν για να χορτάσουν πέντε χιλιάδες άνδρες και γυναίκες και παιδιά άλλοι τόσοι, αλλά μένουν και περισσεύματα πολλά.

Έρχεται δηλαδή ο Χριστός μέσα από αυτό το θαύμα να δώσει και κάποιες άλλες απαντήσεις, όχι μόνο στους ανθρώπους της εποχής του, αλλά και τους ανθρώπους κάθε εποχής. Θεωρούν μερικοί άνθρωποι, πολλοί άνθρωποι ενδεχομένως, ότι η ευτυχία βρίσκεται στα υλικά αγαθά, ότι η δύναμη βρίσκεται στην καταναλωτική δύναμη, υπάρχει άλλωστε και παράφραση της γνωστής φράσης του Καρτέσιου το «σκέπτομαι άρα υπάρχω», υπάρχει η παράφραση «καταναλώνω άρα υπάρχω», αγοράζω άρα υπάρχω. Ταυτίζουν οι άνθρωποι την δύναμη και την ισχύ με την αγοραστική τους ικανότητα, με την καταναλωτική τους δύναμη και αυτό θεωρούν ότι μπορεί να τους γεμίσει με μία ευτυχία, με μία ευμάρεια.

Έρχεται όμως ο Χριστός να μας δώσει μία άλλη προοπτική και μία άλλη διάσταση μέσα από τη σημερινή Ευαγγελική Περικοπή. Έρχεται να μας αποδείξει αυτό το οποίο το έχει αποδείξει η δυσχιλιετής εμπειρία της Εκκλησίας μέσα στην Καινή Διαθήκη, ότι η πραγματική τροφή, ότι η πραγματική ένδυση, ότι η πραγματική ευτυχία, η πραγματική ευμάρεια μπορεί να βρεθεί ακόμη και στην έρημο. Εκεί όπου υπάρχει ο Χριστός, εκεί είναι η τροφή παντός κόσμου. Εκεί που συναντά κανείς τον Χριστό, εκεί που κανείς γεμίζει με τον Χριστό, μόνο εκεί μπορεί να είναι πραγματικά γεμάτος κι όταν κανείς γεμίζει με το Χριστό, όταν κανείς γεμίζει με το λόγο του Χριστού, με την αγάπη Του, με τα δώρα του Χριστού, τότε ακόμη και στην έρημο και με λίγα ψίχουλα χορταίνει και με λίγα ψωμάκια χορταίνει και με μία μπουκιά ψάρι χορταίνει.

Φαντάζονται οι άνθρωποι ότι θα βρουν την ευτυχία σε μεγάλα αστικά κέντρα, σε εμπορικά κέντρα, σε ουρανοξύστες, εκεί που υπάρχουν φώτα, εκεί που υπάρχει λάμψη, εκεί που υπάρχει θόρυβος, εκεί που υπάρχει βοή, σε πολυσύχναστες περιοχές κι όμως μπορεί ένας άνθρωπος να βρίσκεται σε μία σπηλιά, σε μία ερημιά, μπορεί να ζει σε ένα μικρό χωριό της Φθιώτιδας της Επαρχίας Θαυμακού, στην ακρόπολη του Θαυμακού και στον Δομοκό και αλλαχού και παρά ταύτα να είναι πολύ ισορροπημένος, να είναι πολύ γεμάτος, να είναι πολύ ευτυχισμένος, γιατί αυτό το οποίο χορταίνει τον άνθρωπο είναι να έχει νόημα στη ζωή του, αυτό το οποίο χορταίνει τον άνθρωπο είναι να έχει αγάπη στη ζωή του, αυτό το οποίο χορταίνει τον άνθρωπο πραγματικά είναι να έχει γύρω του ανθρώπους που τον αγαπούν, ανθρώπους που τον σέβονται, ανθρώπους που τον νιώθουν, ανθρώπους που τον καταλαβαίνουν, ανθρώπους που είναι συνοδοιπόροι μέσα στην περιπέτεια της ζωής αυτού του κόσμου.

Ο άνθρωπος με την αγάπη χορταίνει. Ο άνθρωπος με την αγάπη είναι γεμάτος. Ο άνθρωπος με την αγάπη είναι χαρούμενος, ο άνθρωπος με την αγάπη είναι ευτυχισμένος ακόμα και αν βρίσκεται στην έρημο. Όταν η έρημος είναι γεμάτη από αγάπη, όταν η έρημος είναι γεμάτη από λόγο Θεού, όταν η έρημος είναι ποτισμένη με δάκρυα αγάπης και προσευχής, όταν η έρημος είναι στολισμένη με

προσευχές και κραυγές και ικεσίες τότε ο άνθρωπος νιώθει ευτυχής, νιώθει χαρούμενος και είναι ο ίδιος πηγή ειρήνης και χαράς.

Έρχεται ο Χριστός μέσα από την έρημο να μας προσκαλέσει να αναζητήσουμε και εμείς την αληθινή έρημο και μας λέει : μείνετε εδώ, θα χορτάσετε εδώ μαζί μου, θα χορτάσετε με την αγάπη μου, μην αναζητήσετε τη τροφή σε κανένα πολυμάρκετ και σούπερ μάρκετ αυτού του κόσμου, μην αναζητήσετε την τροφή σε κανένα πολυκατάστημα, σε κανένα ηλεκτρονικό κατάστημα, μην αναζητήσετε την τροφή σε τίποτα από αυτά τα οποία σας εντυπωσιάζουν αλλά επιστρέψτε στη φυσική σας κατάσταση που είναι η επικοινωνία με τον Χριστό, που είναι η επικοινωνία μεταξύ μας, επιστρέψτε στην αληθινή ζωή, μείνετε εδώ στην έρημο όπου ο Χριστός μιλά, όπου ο άνθρωπος ακούει τον Θεό και ο άνθρωπος αγαπά και αγαπιέται».

Προ της απολύσεως, ο π. Νικόλαος Κουλουμπρούκας εκ μέρους όλων προσεφώνησε τον Σεβασμιώτατο με και αισθήματα υϊκής αγάπης και σεβασμού, τον ευχαρίστησε όχι μόνο για την σημερινή Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και ευλογία στο Ναό της Αγίας Παρασκευής και στην πόλη του Δομοκού, αλλά για όλη την αγάπη και το στοργικό ενδιαφέρον που επιδεικνύει πατρικά προς την περιοχή του Δομοκού, για τις ανάγκες της πόλης και των χωριών, για την ιστορική και πολιτιστική ανάπτυξη της περιοχής και κυρίως για την προκοπή και ευημερία των κατοίκων της.

Μία ακόμη απόδειξη του πατρικού ενδιαφέροντος και το σημερινό πνευματικό και σπουδαίο δώρο, το οποίο εκόμισε ο Σεβασμιώτατος στη μνήμη της Αγίας Παρασκευής, ο νέος Εφημέριος του Ναού π. Σοφούλης Καρτέρης, άρχι χειροτονηθείς στην ετήσιο μνήμη της Αγίας, ο οποίος θα εξυπηρετεί τις λειτουργικές ανάγκες και της Ενορίας του Δομοκού, αλλά και των χωριών του Δήμου, τα οποία από ετών στερούνται μόνιμου εφημερίου.

Με αισθήματα συγκίνησης και αγάπης ο π. Νικόλαος καλωσόρισε τον π. Σοφούλη και του ευχήθηκε να είναι Άξιος στην ιερατική του διακονία στην ιστορική περιοχή του Δομοκού.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών ευχαρίστησε τον π. Νικόλαο για την προσφώνηση και την αγάπη του και εγκατέστησε το νέο Εφημέριο του Ναού π. Σοφούλη Καρτέρη τονίζοντάς του:

«Κοντά σε πολιούς και πολυσεβάστους κληρικούς έχεις να μάθεις πάρα πολλά και μόνο με τη θωριά τους! Μόνο με την παρουσία τους αυτοί οι κληρικοί, αυτής της γενιάς, αυτοί οι κληρικοί μιλούν με τη θωριά τους και μόνο, με την περπατησιά τους. Ένας παπάς σε αυτά τα χωριά είναι ίσα με 10 παπάδες της πόλης της σύγχρονης εποχής!

Εύχομαι σε αυτούς τους ιερείς να μοιάσεις, αυτούς τους ιερείς να έχεις ως παράδειγμα, αυτούς τους ιερούς με υπακοή, με εκκλησιαστικό φρόνημα, με αυταπάρνηση, με αυτοθυσία, ακολουθούν τις εντολές της Εκκλησίας, του Επισκόπου τους, στηρίζουν το λαό του Θεού και στηρίζουν τον τόπο. Όταν τα πάντα εγκαταλείπονται στους τόπους μας, το μόνο που μένει είναι η καμπάνα της εκκλησιάς και αυτός που την χτυπάει, είτε είναι ιερέας, είτε είναι ψάλτης, είτε νεωκόρος, είτε είναι ακόμα και ένας μοναχικός παππούς ή γιαγιά που έμεινε στο χωριό».

